

HRISTOS IDENTIFICAT ÎN TOATE EPOCILE

Topeka - Kansas

În seara aceasta mă voi referi la câteva texte biblice. Eu m-am gândit mult la tema despre care voi vorbi astăzi, iar pentru aceasta vreau să citesc un text biblic, deoarece cred că în fiecare adunare trebuie citit Cuvântul lui Dumnezeu. Eu știu că El ne poate întâlni și fără să citim din Cuvântul Lui, dar mă tem că aș putea greși. Însă dacă citesc Cuvântul Lui, știu că acolo nu este nici o greșeală, iar adunarea este călăuzită pe baza celor citite în Cuvântul Său.

Acesta este motivul pentru care luăm ca bază pentru tema noastră texte din Scriptură pe care le vom citi imediat. Unul este din **Ioan 10.32-39**, iar celălalt este cunoscutul text din **Evrei 13.8**. Vom începe cu Ioan 10:

Isus le-a zis: „V-am arătat multe lucrări bune care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine?”

Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă și pentru că Tu, care ești om, Te faci Dumnezeu.”

Isus le-a răspuns: „Nu este scris în Legea voastră: „Eu am zis: „Sunteți dumnezei”?

Dacă Legea a numit „dumnezei” pe aceia cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu - și Scriptura nu poate fi desființată -

***Cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume?
Și aceasta, pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!”***

Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.

***Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările
acestea, ca să ajungeți să cunoașteți și să știți că Tatăl este în Mine, și Eu
sunt în Tatăl.***

***La auzul acestor vorbe, căutau iarăși să-L prindă, dar El a scăpat din
mâinile lor.”***

Să ne rugăm. Tată ceresc, sfințește-l în seara aceasta pe mesager, mesajul vorbit și pe ascultătorii Cuvântului, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Pentru prima seară am ales textul acesta cunoscut ca să facem cunoștință, iar tema am intitulat-o: **„Hristos identificat în toate epocile.”**

În epistola către Evrei ni se spune că „El este Același ieri, azi și în veci,” iar în textul celălalt am citit că iudeii L-au pus sub semnul întrebării. Și grecii L-au pus sub semnul întrebării, toți întrebându-se în continuu cu privire la identitatea Lui. Aceasta se datora faptului că mulți oameni aveau o părere și o tâlcuire diferită despre El.

Oricine a auzit vreodată despre El, poartă în inimă dorința de a-L vedea. Astfel, sunt sigur că dacă în seara aceasta aş întreba câți din cei prezenți doresc să-L vadă pe Isus, fiecare ar ridica mâna. Nu există nici un om care să fi auzit de El și să nu dorească să-L vadă.

Chiar și în Numele Lui este ceva deosebit care ne mișcă. Astfel, la simpla auzire a Numelui „ISUS,” inima noastră tresaltă pentru că în acest Nume avem iertarea păcatelor și mântuirea. Toată familia cerească va purta Numele acesta, pentru că Dumnezeu a luat acest Nume omenesc și L-a purtat când S-a arătat în chip omenesc. Ce Nume minunat! Noi ne gândim la El, la cât este de mare!

De-a lungul epocilor, oamenii au avut tot timpul dorința de a-L vedea pe Dumnezeu, și așa s-a întâmplat și în vremea când a fost lov în strâmtoare.

Cartea lui lov este una din cele mai vechi cărți ale Bibliei, și a fost scrisă în timpul lui Moise, când au fost scrise și primele cinci cărți.

Cred că lov este cel care a strigat: *„Dacă aş putea doar să-L văd! Dacă aş şti cum să ajung la casa Lui!”* Cu alte cuvinte: *„Aş bate cu plăcere la uşa Lui!”*

Noi ştim cu toţii că venim de undeva, dar suntem ca după o cortină. Însă fiecare dintre noi tânjim după ceva, fiindcă ştim că venim de undeva. Noi n-am fi așa cum suntem, dacă n-ar fi Cineva care ne-a făcut ceea ce suntem.

Ceasul meu nu s-a fabricat singur. Oricine posedă o minte clară ştie că nici ceasul și nici mecanismul din interior nu s-au creat de la sine. Așa ceva este imposibil.

Priviți la întreaga creațiune și la legile din cadrul ei. Noi ştim că legile din creațiune nu s-au putut crea de la sine. Cu cât este mai important un om decât un ceas! Omul a inventat ceasul, l-a fabricat și l-a reglat. Și dacă este cu neputință ca un ceas să vină singur la existență, cu atât este mai imposibil ca eu și tu să fim veniți în lume prin voința și puterea noastră. Existența noastră necesită un Creator. Dacă privim la creațiunea Lui puternică și cum se armonizează totul, recunoaştem că El trăieşte în ea.

Să luăm, de exemplu, o frunză care este în pom. Cam pe la mijlocul lunii august, înainte de venirea frigului, viața părăsește pomul și coboară în rădăcină. Cum se întâmplă aceasta? Există o inteligență care conduce totul. Pomul nu are o inteligență proprie, dar cu toate acestea, viața coboară în rădăcinile lui pentru a scăpa de frigul iernii. Dacă seva ar rămâne sus, pomul ar muri, iarna l-a ucide.

Ce se întâmplă cu frunza? Cade pe pământ și putrezește. Ce face seva vieții în timp ce se află în rădăcină? Preia substanțele noi care provin din frunzele putrezite: calciu și ce mai conțin ele. Primăvara, seva urcă din nou în crengi și produce frunze noi. Aceasta este o mărturie despre moarte, înmormântare și înviere.

Dimineața, când răsare soarele, acesta se aseamănă cu un copil nou-născut. La ora opt sau nouă merge la școală, iar la amiază o termină. Ora doisprezece corespunde cu vârsta mijlocie, apoi apune în vest, moare. Aceasta este tot? Nu! În dimineața următoare răsare din nou pentru a mărturisi despre viață, moarte, înmormântare și înviere. Dumnezeu trăiește în creațiunea Sa. Aceasta face El acum și a făcut-o în toate epocile.

Noi avem posibilitatea să constatăm dacă Dumnezeu mai trăiește. Astfel, putem să-L vedem în creațiunea Sa, dar cum S-a făcut El cunoscut oamenilor?

Cineva întreabă: „Unde este Dumnezeu? Vorbești atât de mult despre El, dar unde este?”

Pe câmpul misiunii din Africa se folosește cuvântul: „amayah” adică: „o putere invizibilă,” cum este de exemplu, vântul. Astfel, ei spun: „Dumnezeul vostru, Dumnezeul invizibil este ca vântul. El este puterea, dar noi nu putem să-L vedem.”

Eu cred că noi putem să-L vedem. În Ioan 12 ni se spune despre niște greci care au venit să-L vadă pe Isus. Ei au zis: „*Noi vrem să-L vedem pe Isus!*” iar unul dintre

ucenicii Lui, i-a adus la El. Evrei 13.8 spune că El este Același ieri, azi și în veci. Dacă cineva a fost adus la El de unul din ucenicii Lui, de ce n-am putea și noi, ca ucenici ai Lui, să-i aducem în prezența Sa pe cei dornici, dacă El este Același ieri, azi și în veci? Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci.

Știu că totul sună ciudat dar dacă avei răbdare câteva minute, cred că cu ajutorul Lui și al Cuvântului Său, o să vi-L prezint direct din Cuvânt. O, ce mângâiere ar fi aceasta pentru noi! De aceea suntem astăzi aici. Noi suntem aici ca și creștini, ca să găsim mângâiere, ca să venim în prezența lui Dumnezeu și să-i aducem și pe alții, fiindcă știm că Cel ce aduce frunzele din nou la viață, poate să ne ridice și pe noi și să ne readucă la Viață.

Este doar un mit? Sunt acestea doar cuvinte potrivite laolaltă? Este vorba de o fabulă iudaică, sau acesta este adevărul? Dacă există atâtea erezii, trebuie să existe și Adevărul pe undeva. Dacă există un dolar fals, trebuie să existe și unul adevărat după care a fost făcut cel fals. Dacă există atâta imitație și atâtea lucruri, cum le vedem astăzi, atunci trebuie să fie undeva și Dumnezeul cel adevărat.

Dacă nu L-am slujit până acum, vrem să ne îndepărtăm de lucrurile pe care le facem, ca să-L putem sluji. La ce ne folosește mărturisirea dacă în continuare nu se vede nici o schimbare? Sinceritatea nu ne scapă de pierzare, pentru că și păgânii sunt oameni sinceri. Astfel, unii oameni au băut soluție de carbon fiindcă au crezut că este altceva. Vedeți, toată sinceritatea lor nu le-a ajutat la nimic. Nu este suficientă sinceritatea, pentru că există o cale corectă și o cale greșită.

Eu cred că Biblia este adevărată și că Cuvântul lui Dumnezeu are dreptate. Dumnezeu trebuie să judece lumea după un etalon. Bunicii mei erau din Irlanda. Tatăl și mama mea erau născuți aici, dar familia mea era venită din Irlanda și era catolică. Tata și mama nu mergeau la biserică și nici nu erau căsătoriți religios. Când am fost suficient de matur ca să înțeleg că există Dumnezeu, așa cum ați citit în cartea mea, am știut că El există undeva.

Întrebarea este: Dacă Dumnezeu va judeca lumea printr-o biserică, atunci care va fi aceea? Dacă este biserica catolică, atunci prin care dintre ele va judeca: prin cea romană sau prin cea greacă? Prin care biserică va judeca? Dacă va judeca lumea printr-o biserică protestantă, va fi cea baptistă sau cea penticostală? Care dintre ele? Vedeți? Este atâta încurcătură!

Cineva ar putea spune: „Nu contează cât timp ești sincer!” Ba contează!

În prima carte a Bibliei ni se relatează prin ce au fost provocate păcatul, durerea, boala și moartea: prin faptul că cineva nu a crezut un Cuvânt. În ultima carte a Bibliei, în Apocalipsa 22, același Dumnezeu a spus că dacă cineva adaugă sau scoate ceva din această Carte, i se va scoate partea lui de la Pomul Vieții. Aceasta trebuie să fie o carte de judecată.

În Ioan 1.1,14 citim: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul, Dumnezeu însuși, S-a făcut trup și a locuit printre noi... și noi a văzut slava Lui...”*

În Evrei 13.8 scrie că El este Același ieri, azi și în veci. Acum, dacă El este Același și este Cuvântul, cum S-a manifestat Cuvântul în toate epocile? Dacă Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, trebuie să Se manifeste și acum în același fel. Acesta este adevărul. El este Cuvântul. Și cum S-a manifestat Cuvântul în toate epocile acestea? Dumnezeu nu Se schimbă pentru că așa scrie în Maleahi 3.6: *„Eu sunt Dumnezeu, și Eu nu Mă schimb.”*

Astfel, El este și astăzi exact așa cum a fost la început. La început, El a fost pentru oameni, Cuvântul. De aceea, Dumnezeu nu a dat omenirii nici o biserică și nici o doctrină, ca scut și apărare, ci l-a apărât pe om cu Cuvântul Său: *„Credeți Cuvântul și veți trăi!”* Și astăzi este la fel. Hristos este Cuvântul: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...”* Deci este Același ieri, azi și în veci, ceea ce înseamnă că El trebuie să fie și astăzi ceea ce a fost în alte epoci. Eu cred că v-am arătat destul de

clar că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, și că El este Cuvântul.

Isus a spus că „*Scriptura nu poate fi desființată.*” Scriptura este adevărată, și ea spune în Ioan 1.1 și 14: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...*” Dumnezeu S-a făcut trup în Fiul Său Isus Hristos, și a locuit printre noi. În Ioan 10.35, Isus vorbește despre oamenii la care a venit El, ca și Cuvântul care era la început. Astfel, El a spus: „*În Legea voastră este scris că cei cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, au fost numiți „dumnezei,” și Cuvântul lui Dumnezeu a venit la proroci.*”

În Evrei 1 scrie că Dumnezeu a vorbit în vechime în diferite feluri părinților noștri, prin proroci, iar la sfârșitul zilelor, ne-a vorbit prin Fiul, prin Isus Hristos.

Observați? El era Dumnezeu. Isus a spus că cei cărora le-a vorbit Cuvântul, adică prorocii, au fost numiți „dumnezei.” Nu omul, trupul, era Dumnezeu, așa cum nici trupul lui Isus nu a fost Dumnezeu; El era un Om în care era ascuns Dumnezeu.

Dumnezeu S-a ascuns întotdeauna de lume și S-a descoperit celor care credeau. Duminica trecută am predicat în capelă despre descoperirea lui Dumnezeu. Dumnezeu S-a învelit întotdeauna, așa că oamenii care erau afară în lume, nu L-au recunoscut. Dar El Se descoperă copiilor Săi, adică celor care sunt pregătiți să pășească în spatele perdelei.

În Vechiul Testament, Dumnezeu Se ascundea în spatele unei perdele de piele. El Se afla în slava supranaturală care se afla în spatele perdelei din cortul întâlnirii sau din Templu. Atunci erau perdele obișnuite din piele.

Cuvântul era în prorocul Moise care s-a urcat pe munte și s-a întâlnit cu Stâlpul de Foc din care i se vorbea. Moise s-a dus acolo, a împlinit semnele unui proroc, a scos copiii lui Israel din Egipt și i-a adus la acel munte. Apoi, Dumnezeu S-a coborât

și l-a confirmat, luându-l în Stâlpul de Foc și învelindu-l acolo. Nici un altul nu putea să intre; nimeni nu putea să imite aceasta; era imposibil, fiindcă ar fi murit. Un singur om a avut acces, și el a intrat în Stâlpul de Foc, în slava lui Dumnezeu, în strălucirea supranaturală, apoi a ieșit din nou cu Cuvântul pentru epoca respectivă, iar fața îi strălucea atât de tare din pricina Slavei lui Dumnezeu, încât a trebuit să se acopere. Oamenii nu puteau să-l mai privească. Aceasta era o perdea naturală.

Ce se întâmplă după ce un om ajunge în spatele perdelei, în slava supranaturală? Este considerat de oameni un fanatic, fiindcă nu pricep că ei înșiși sunt greșiți.

Exteriorul lui nu prezintă nici o frumusețe și poate nici exprimarea lui nu este corectă. Poate nu se îmbracă la modă, nu poartă sutana unui preot și nu se îmbracă așa cum s-ar aștepta alții, dar priviți în spatele acestei „perdele,” în spatele perdelei de piele, unde este slava supranaturală. În interior este puterea, Cuvântul și pâinile puse pe altar. Slava supranaturală este numai Lumină; este Lumina care aduce grâul la coacere.

Voi, fermierii din Kansas știți că grâul nu se poate coace fără soare și căldură.

Numai după ce pășiți în spatele perdelei de piele, pielea voastră veche, gândurile voastre vechi, dogmele voastre vechi, și veniți în prezența lui Dumnezeu, Cuvântul devine realitate pentru voi. Atunci vă dați seama de slava supranaturală, Biblia devine o Carte nouă pentru voi și Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Atunci trăiți în prezența Sa și mâncați din Pâinile care sunt puse înainte și care sunt rânduite numai pentru cei credincioși, pentru preoții din timpul acesta, de astăzi: *„Voi sunteți o seminție aleasă, o preoție sfântă, un popor sfânt, un popor pus deoparte pentru Dumnezeu, care Îi aduce lui Dumnezeu jertfe de laudă și mulțumire.”* Dar ca să-L vedeți pe Dumnezeu descoperit, trebuie să veniți în spatele perdelei.

Astăzi sunt mulți oameni care spun: „Noi credem ca și Cutare și Cutare,” în timp ce

alții spun: „Noi credem așa și așa!” fiindcă există o mulțime de tâlcuiri omenești. Dar Dumnezeu nu are nevoie de nici un tâlmăcitor, fiindcă Își prezintă singur propriul Cuvânt. Biblia spune că Cuvântul nu admite nici o tălmăcire omenească, fiindcă Dumnezeu Îl tălmăcește singur, împlinindu-L. Astfel, El a spus la început: *„Să fie lumină!”* și a fost lumină. Aceasta nu a necesitat nici o tălmăcire. Sau: *„O fecioară va naște...”* și așa a fost, așa că nici această promisiune nu a avut nevoie de nici o tălmăcire. Dumnezeu a mai spus că în zilele din urmă va revărsa Duhul Său peste copiii Săi, și a făcut-o. Aceasta nu necesită nici o tălmăcire omenească.

Cuvântul este încă Același; Cuvântul este Dumnezeu și Dumnezeu a împărțit pentru fiecare epocă o anumită parte din Cuvântul Său. Fiți atenți ce a făcut El! Pentru aceasta a trimis un proroc, fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu vine la proroci. Prorocul Îl descoperă poporului, iar poporul crede Cuvântul descoperit de el. Astfel, Dumnezeu intră în acțiune și lucrează prin Duhul Său.

Noi știm că El S-a făcut cunoscut aici ca Fiu al omului, pentru a împlini Cuvântul. Când a fost pe pământ, El S-a prezentat poporului ca Fiu al omului. El S-a descoperit sub trei denumiri de Fiu: ca Fiul omului, ca Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David. „Fiul omului” înseamnă „proroc.” Astfel, IaHVeH însuși l-a numit pe Ezechiel „fiul omului.” El i-a vorbit unui om și l-a numit „fiul omului,” iar Isus S-a făcut cunoscut tot ca Fiu al omului, pentru că Scriptura nu poate fi desființată.

Copiii lui Israel i-au zis lui Moise: *„Vorbește-ne tu însuși și te vom asculta, dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu.”* (Exod 20.19). Și Domnul a zis: *„Eu nu voi mai vorbi cu ei așa, ci le voi trimite un proroc.”*

Astfel, în Deuteronom 18.15 scrie: *„Domnul Dumnezeul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!”* Acest verset biblic nu poate fi desființat. El trebuia să vină ca Fiu al omului, fiindcă așa a fost rânduită lucrarea lui Dumnezeu pentru timpul când El a fost aici pe pământ.

După moartea, învierea și înălțarea Sa, El a trimis Duhul Sfânt. Acesta este Fiul lui

Dumnezeu. Dumnezeu este Duh, și în timpul epocilor Bisericii, El a fost Fiul lui Dumnezeu.

În Împărăția de o mie de ani, El va sta pe tronul lui David și va domni. El S-a înălțat, iar Biblia spune că *„Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.”* (Apocalipsa 3.21), pentru că El este Fiul lui David.

Deci, El este Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David. Vedeți, este atât de desăvârșit!

Noi am înțeles că El trebuie să vină ca Fiu al omului. Cât de neschimbător este Cuvântul Său! El nu se schimbă! Dumnezeu nu Se schimbă, pentru că El era Profetul în Iosif. El era Profetul, era Dumnezeu în Iosif, și tot El a fost Dumnezeu în David.

Vedeți, Iosif a simbolizat aproape în întregime viața lui Hristos, dar cu toate acestea și el a făcut greșeli, prin aceasta arătând că nu el era Cel ce trebuia să vină. Noi oamenii greșim.

Astfel, Iosif l-a sfătuit pe tatăl său, care era un profet, și i-a zis: *„Spune-i lui Faraon că sunteți crescători de vite, pentru că păstorii sunt o urâciune pentru egipteni,”* dar Duhul nu i-a permis tatălui său să spună aceasta, așa că a zis: *„Robii tăi sunt crescători de animale mici.”* Deci, puteți vedea că Iosif a greșit aici.

Și marele împărat David a făcut greșeli, deși a fost un om după inima lui Dumnezeu. Astfel, a luat-o pe Bat-Șeba crezând că poate ascunde aceasta înaintea lui Dumnezeu, căruia îi slujise toată viața. Dar Dumnezeu i-a descoperit fapta prin prorocul Natan.

Priviți ce a făcut David după ce a fost respins de propriul Său popor și a fugit ca împărat respins. Fiica lui a fost necinstită de unul din frații ei, iar fratele ei l-a ucis pe acesta. Apoi s-a ridicat Absalom împotriva lui și a pornit o revoltă, așa încât David, tatăl său, a fost respins de propriul său popor și a trebuit să fugă. Și în timp ce urca muntele, l-a întâmpinat un om care l-a blestemat și l-a batjocorit. Atunci unul din slujitorii lui David a scos sabia și a zis: „De ce blestemă acest câine mort pe împăratul meu? Las-mă să-i tai capul!” Dar David i-a răspuns: „Lasă-l să blesteme, poate Domnul i-a zis: „Blestemă pe David!”

Fără îndoială, David nu știa ce face când el, un împărat respins, a urcat Muntele Măslinilor, a privit peste cetate și a plâns. Dar câteva sute de ani mai târziu, Isus Hristos, Fiul lui David, a urcat același munte ca Împărat respins și a plâns pentru cetate. Pe El L-au batjocorit mai mult și L-au și scuipat.

Vedeți, în toate aceste exemple, Hristos a fost prezentat simbolic. Dumnezeu nu Se schimbă; natura Lui nu Se schimbă și Ființa Lui nu Se schimbă. El este încă Cuvântul, iar Maleahi 3.6 dovedește aceasta. El Își schimbă numai forma descoperirii Sale pentru fiecare epocă, pentru că a rezervat pentru fiecare epocă o anumită parte din Cuvântul Său, și a vestit prin prorocie ceea ce urma să se întâmple în fiecare epocă. Când vine epoca respectivă, Dumnezeu schimbă numai felul descoperirii Sale, dar este Același Dumnezeu, Cuvântul care S-a făcut trup de carne și locuiește printre noi.

Din Evrei 4.12 putem vedea că Isus putea fi recunoscut după lucrările Sale, fiindcă acolo scrie că Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri: judecă simțirile și gândurile inimii. Prin aceasta L-a recunoscut Avraam pe Bărbatul care stătea înaintea lui cu hainele prăfuite. Ceilalți doi s-au dus în Sodoma, un tablou minunat spre timpul în care trăim. Noi putem să-i comparăm cu Billy Graham și cu alții care au scos oamenii din Sodoma.

Priviți însă spre Biserica aleasă, spre sămânța împărătească a lui Avraam. Lot era nepotul lui Avraam, dar Bărbatul care a vorbit cu Avraam nu S-a dus acolo. Când a vorbit cu Avraam, l-a numit „Avraam.” Gândiți-vă că numai cu puțin timp în urmă

numele lui era „Avram,” iar al Sarei era „Sarai”, nu „Sara.”

El i-a zis: „Avraame, unde este nevastă-ta, Sara?”

„În cortul de la spatele Tău, a răspuns Avraam.

„La anul pe vremea aceasta voi veni din nou la tine și nevastă-ta, Sara, va avea un fiu.”

Când a auzit aceasta, Sara a râs în sinea ei, dar Bărbatul care, conform Scripturii, stătea cu spatele către intrarea cortului, l-a întrebat pe Avraam: „De ce a râs Sara?” care se afla în cort.

Avraam l-a numit pe acel Bărbat „Elohim,” adică „Cel ce există prin Sine însuși.”

Cuvântul „Dumnezeu” are multe înțelesuri. Noi trebuie să fim foarte atenți la cuvintele englezești pentru că uneori un cuvânt are înțelesuri diferite și chiar contradictorii. Astfel, acest amvon poate fi un dumnezeu; un pom poate fi un dumnezeu; un om poate fi un dumnezeu și orice poate fi un dumnezeu, atât de generală este importanța și înțelesul cuvântului „Dumnezeu” în limba engleză. Dar „Elohim” înseamnă „Cel ce există prin Sine însuși.” Acest amvon nu există de la sine; omul nu există de la sine; pomul nu există de la sine, dar Elohim există de la Sine, S-a descoperit în trup omenesc, a stat printre oameni, a mâncat și a băut. El a băut lapte și a mâncat carne de vițel și pâine, în timp ce discuta cu Avraam, iar Avraam l-a numit „Elohim.”

În Luca 17 Isus a zis: „Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi și când Se va descoperi Fiul omului.” Aici nu scrie „Fiul lui Dumnezeu,” ci scrie: „...când Se va descoperi Fiul omului.” Când Se descoperă El și Se face cunoscut Bisericii Sale. Fiul omului se va descoperi înainte de venirea Fiului făgăduit.

Avraam Îl văzuse pe Dumnezeu în diferite chipuri: într-o Lumină și în vedenii, dar acum El era acolo în chipul unui Bărbat, chiar înainte de venirea fiului făgăduit.

Isus voia să spună că înainte de venirea Fiului făgăduit, Dumnezeu, Elohim însuși Se va face cunoscut, Cuvântul Său, în chip omenesc. „Noi vrem să-L vedem pe Isus.”

El S-a descoperit în toate timpurile în același fel, ascunzându-Se în spatele unui chip omenesc. Este Dumnezeu în voi! *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi și în voi, până la sfârșit, până când Se va pogorî El însuși din ceruri și Se va face cunoscut.”*

Ce a făgăduit El în Cuvântul Său pentru epoca aceasta? Dacă priviți în Sfânta Scriptură și recunoașteți ce a fost făgăduit pentru timpul acesta și observați cum se împlinește totul, nu mai contează dacă cineva o numește erezie sau adevăr: pentru voim Cuvântul Său este Adevărul pentru că așa Își tâlcuiește Dumnezeu propriul Său Cuvânt.

El nu are nevoie de nimeni care să spună: „O, zilele acelea au trecut! Nu mai există vindecare divină. Toate acestea sunt nonsensuri, nu sunt adevărate!”

Dacă Dumnezeu spune că va face ceva într-o anumită epocă, o va face. Problema este că noi ne atașăm sau stăruim într-o părere veche sau într-o învățătură veche adusă demult și din cauza aceasta nu recunoaștem Adevărul.

De aceea nu L-au recunoscut nici pe Isus când a venit. Ei voiau să trăiască mai departe sub Lege, deși Biblia spunea clar altceva. Aici este problema.

Am să vă citesc ceva. El a spus: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 5.39). „Dacă

Scriptura nu mărturisește despre Mine, înseamnă că ceva este greșit.” Ei ar fi trebuit să știe că fecioara urma să nască și că El era răspunsul deplin la textele din Scriptură! Noi creștinii credem aceasta.

La ce le-ar fi folosit oamenilor dacă Moise ar fi venit cu mesajul lui Noe? La ce le-ar fi folosit oamenilor dacă Ioan Botezătorul venea cu mesajul lui Moise?

Noi nu am primit mesajul lui Sankey și nu ni s-a adus mesajul lui Moody, ci am auzit mesajul acestui ceas. Nu este nici mesajul lui Luther și nici al lui Wesley. Toate acestea au fost bune, dar acum este o altă epocă a Bisericii. *Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.* Este de necrezut cât sunt de orbi oamenii în această epocă a Bisericii, dar așa trebuie să fie. Biblia spune că în epoca aceasta, în Laodicea, ei vor fi căldicei și vor fi vărsați din gura Lui. Dar pe toți aceia pe care îi iubește, îi cercetează și le deschide ochii. El a vestit mai dinainte că în epoca Bisericii din Laodicea va fi așa.

Gândiți-vă că Dumnezeu își schimbă chipul, înfățișarea. Cuvântul grec „en morphe,” înseamnă că El Se prezintă în diferite roluri, așa cum face un actor în piesa „Carmen” sau într-o piesă de Shakespeare. Deci, El ar putea fi comparat cu un actor care își schimbă înfățișarea în funcție de rolul pe care îl joacă.

Ceea ce îi făcea pe acești oameni profeți, era Dumnezeu în ei. Isus a spus: *„Dacă Legea a numit „dumnezei” pe aceia cărora le-a vorbit cuvântul lui Dumnezeu - și Scriptura nu poate fi desființată -*

cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta, pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!” (Ioan 10.35-36).

Același lucru este valabil și astăzi: Mesajul acestui ceas, Lumina acestei zile este Dumnezeu descoperit în trup de carne. Noi nu ne mai putem ține de mesajele din trecut pentru că acelea și-au îndeplinit scopul, și noi nu mai trebuie să trăim în

reflecția Luminii de atunci.

Cel mai mare furt care a avut loc vreodată în lume, s-a întâmplat nu demult în Anglia, cu ajutorul unei lumini false. Niciodată nu a existat un asemenea furt, ca cel care a avut loc pe calea ferată, în care au fost furate șapte milioane de dolari. A fost un furt mare, un semn pentru lumea criminală de pe pământ.

Cel mai mare semn al crimei din epoca în lumea în care trăim, este lumina falsă din vremea noastră, prin care ei încearcă să ne ofere dogme și mărturisiri de credință, deși noi suntem epistole vii scrise și citite de toți. Cu alte cuvinte, noi suntem epistole vii care sunt scrise și trăiesc Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru ceasul acesta. Cuvântul a fost descoperit, iar epistolele scrise Îl trăiesc. Apostolii au fost astfel de epistole.

Și Ioan Botezătorul a fost o astfel de epistolă. El era glasul celui ce strigă în pustie, era împlinirea textului din Maleahi 3.1: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.*” El era acest Cuvânt viu.

Așa este Biserica adevărată născută din nou, Cuvântul viu al lui Dumnezeu pentru ceasul acesta, Cuvântul viu descoperit pentru acest ceas. Cercetați Scripturile și vedeți ce urma să se întâmple în epoca aceasta. Aici Îl aveți din nou pe Hristos cel viu care a luat doar un alt chip.

El a fost confirmat fără îndoială ca fiind Mesia, iar ei ar fi trebuit să-L recunoască. Noi știm ce urma să fie Mesia: un proroc. Aceasta spune Biblia despre El și aceasta a spus și El despre Sine când i-a întrebat pe ucenici: „*Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?*” El S-a identificat întotdeauna ca Proroc al timpului respectiv, ca Dumnezeul-Proroc, pentru că aceasta era.

Dar El a fost mai mult decât un proroc; a fost Dumnezeul-Proroc. El a fost ceea ce erau David, Moise, Ilie și toți ceilalți la un loc. „*În El locuia truște toată plinătatea*

dumnezeirii." (Coloseni 2.9). El era Dumnezeu-Proroc. El era Dumnezeu IaHVeH, care în Fiul Său a devenit Om, care Și-a pregătit un trup pentru a Se identifica cu el. Niciunul dintre ceilalți nu reușiseră, dar El era fără greșală. De altfel, chiar Dumnezeu însuși a zis: „*Acesta este Fiul Meu în care Îmi găsesc plăcerea...*” Așa este. În El nu a fost nici o greșală. „*...de El să ascultați!*” (Matei 17.5). El era Dumnezeu descoperit.

Iudeii L-au acuzat: „Tu Te faci singur Dumnezeu. Te faci egal cu Dumnezeu!” Dar El era. El era propriul Său Fiu. Amin. Era descoperirea lui Dumnezeu, „*Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine.*” (2Corinteni 5.19).

Și în aceste zile din urmă, El le vorbește oamenilor și Se face cunoscut prin Isus Hristos. Atunci cine este Hristos? Cuvântul. Care Cuvânt? Cuvântul lui Moise? Și acesta, dar astăzi El este Cuvântul descoperit pentru această zi.

Priviți ce era Isus pe pământ. El urma să fie Prorocul, de aceea vrem să vedem dacă El avea semnul lui Mesia. Vom urmări aceasta în următoarele cinci sau zece minute, apoi ne vom apropia de încheiere.

În Matei 1 vedem cum a venit El pe pământ. El a fost născut de o fecioară, așa cum a fost prorocit în Biblie; a fost zămislit în pântecul unei fecioare.

Dar aceasta nu face din acea fecioară o zeiță. Voi întrebați: „Atunci ce este cu Maria?” Nici Maria nu era desăvârșită. Ea era o femeie ca oricare alta; nu o zeiță, ci o femeie. Cineva mi-a zis odată: „Nu ți-e rușine să spui așa ceva?” Sigur că nu!

Fiți atenți unde a greșit ea. Cu ocazia sărbătorii pascale, ei au călătorit la Ierusalim, dar în drumul spre casă, Maria și Iosif au observat că Isus nu era printre ei, așa că s-au întors la Ierusalim să-L caute. L-au găsit după trei zile în Templu, unde discuta cu preoții despre Scriptură. Observați ce i-a spus Maria în prezența acelor preoți și a criticilor: „*Fiule, pentru ce Te-ai purtat așa cu noi? Iată că tatăl*

Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare.” (Luca 2.48).

Cuvântul corectează întotdeauna greșeala. Și ca tânăr la doisprezece ani, El era deja Cuvântul. Altfel de unde ar fi putut avea această înțelepciune?

Gândiți-vă că prin ceea ce a spus, Maria și-a tăgăduit propria mărturie. Ea știa bine că Dumnezeu era Tatăl Lui, și totuși aici a spus despre Iosif: *„Iată că tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare.”*

Dar El a răspuns imediat: *„De ce M-ați căutat? Oare nu știați că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu?”* (v. 49). Vedeți? Dacă ar fi fost Iosif tatăl Lui, atunci El trebuia să confecționeze uși și geamuri, dar așa era ocupat într-adevăr cu lucrările Tatălui Său, prezentând oamenilor Cuvântul pentru acea zi. El era Cuvântul. Amin. Vedeți, Maria a greșit, dar El nu a făcut nici o greșală, pentru că era desăvârșit.

Priviți! El a fost născut, a crescut și a fost botezat de Ioan; apoi Duhul Sfânt S-a pogorât peste El și L-a dus în pustie, după care S-a întors și a început cu serviciul de vindecare. La puțin timp după aceea, Andrei l-a adus pe fratele său, Simon, la adunare.

Acum fiți atenți! Vom încheia imediat. Priviți ce era El atunci. Dumnezeu le-a vorbit părinților prin proroci, iar în aceste zile ne-a vorbit prin Fiul Său. Priviți ce este Dumnezeu astăzi și constatați dacă Se face cunoscut în același fel.

Cum S-a făcut El cunoscut atunci? S-a pogorât cumva și a zis: *„Am urmat școala cutare și cutare, și sunt pregătit să intru în slujbă?”* Nu, El nu a făcut așa ceva, ci S-a dus în pustie ca Ioan și apoi S-a prezentat mulțimii, uns cu Duhul Sfânt.

Fiți atenți cum S-a făcut El cunoscut când a început să predice. Acolo era un bărbat numit Andrei, care-l auzise deja pe Ioan. El s-a dus cu Isus ca să vadă unde

locuiește și L-a însoțit la o adunare, după care l-a dus și pe fratele său, Simon, să-L vadă. Când L-a văzut pe Simon, Isus i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*” Aceasta dovedea Cine era El. Atunci El i-a schimbat și numele din Simon în Petru, care înseamnă „piatră mică.” Mai târziu, Petru a fost principalul responsabil al comunității.

Să mai privim pe cineva despre care se vorbește aici: este vorba de Filip. Probabil el și-a zis: „Un moment! De patru sute de ani, noi nu am mai avut nici un proroc, și știm cine va fi următorul.”

Filip a mers cam cincisprezece mile în munți, până la prietenul său cu care studia Scriptura. Acesta era un bărbat foarte sincer și cu pregătire, și se numea Natanael. Filip s-a dus la el acasă, dar nu l-a găsit acolo. Probabil a vorbit cu nevasta lui, iar aceasta i-a spus: „Este pe plantația de citrice ca să se roage.”

Filip era foarte bucuros pentru cele trăite, fiindcă era convins că era împlinirea deplină a promisiunii din Deuteronom 18.15: se ridicase un proroc! Astfel, el s-a dus la Natanael și i-a zis: „Vino să vezi pe cine am găsit!” El n-avea timp să vorbească despre starea vremii sau despre alte lucruri, fiindcă mesajul era urgent și inima lui ardea.

Acesta este necazul cu noi: avem prea multe alte lucruri pe lângă lucrul cel mai important. Primul lucru pe care l-a zis Filip, a fost: „*Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise în Lege și Prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.*”

Aș vrea să ne apropiem de acești doi bărbați și să-i însoțim pe drumul lor în jurul muntelui. Astfel, pot să-l aud pe Filip cum îi spune lui Natanael:

„Îl cunoști pe pescarul acela bătrân, nu?”

„Vorbești despre bătrânul Iona care a murit de curând?”

„Nu, nu! Mă refer la fiul lui, la Simon.”

„O, da! Eu am cumpărat pești de la el. Ce-i cu el? Omul acela nu are nici măcar atâta școală încât să-și poată scrie numele, așa că nu a fost în stare să semneze chitanța pe care mi-a dat-o.” Biblia spune că apostolii erau oameni fără școală, dar oamenii și-au dat seama că umblaseră cu Isus.

Și Filip a continuat: „Când a venit în prezența lui Isus, El i-a spus, deși nu-l cunoștea, că se numește Simon și că este fiul lui Iona. Nu este Acesta Mesia? Nu este Acesta Prorocul? Nu este împlinirea Scripturii din Deuteronom 18? Urmărește și tu puțin viața Lui. În ce zi trăim? Noi, evreii, suntem în așteptarea lui Mesia. Nu este acesta timpul?”

„Un moment!” i-a replicat Natanael. „Trebuie să cercetez aceasta personal.”

„Nu m-ar mira dacă te-ar cunoaște și pe tine,” a spus Filip.

„Aș vrea să văd și eu aceasta. Vino să mergem la adunare și să vedem dacă se întâmplă ceva.”

Când au ajuns la adunare, Natanael s-a apropiat de Isus, iar El i-a zis:

„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”

„De unde mă cunoști?” L-a întrebat surprins Natanael.

„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin,” i-a răspuns Isus. Aceasta era! Aceasta era!

Ce înseamnă aceasta? Că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* Vedeți? El a dovedit că era Cuvântul. Dar cum vi se pare răspunsul lui Natanael? *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”*

Acolo erau și oameni care nu credeau și care spuneau: *„Bărbatul acesta este Beelzebul!”*

Acestora, Isus le-a spus: *„Eu vă iert pentru că L-ați numit pe Duhul lui Dumnezeu un duh rău!”* Spunea aceasta pentru că Jertfa de împăcare nu fusese dată încă. *„Dar când va veni Duhul Sfânt...”* El este o persoană, nu doar un Duh, deci: *„Când va veni Duhul Sfânt și va face aceleași lucrări, dacă cineva va vorbi un singur cuvânt împotriva Lui, acel păcat nu i se va ierta niciodată.”* Gândiți-vă că El este Același ieri, azi și în veci: Cuvântul făcut trup care Se identifică. Ceea ce am observat noi până acum, a făcut El printre evrei.

Există numai trei rase de oameni. Pe mine nu mă interesează discriminarea rasială și alte lucruri de felul acesta, fiindcă sunt un slujitor al lui Hristos și sunt chemat să le vorbesc tuturor oamenilor. Totuși, vreau să vă spun că sunt trei rase de oameni: iudeii, samaritenii și păgânii.

În Evanghelii ni se spune că Petru a primit cheile Împărăției, și că la Rusalii, el a deschis ușa pentru iudei. Mai târziu, Filip s-a dus în Samaria, a scos draci și a botezat, dar Duhul Sfânt nu Se pogorâse încă peste niciunul dintre ei. Atunci s-a dus Petru la ei, și-a pus mâinile peste ei și astfel au primit Duhul Sfânt. Același lucru s-a întâmplat în casa lui Corneliu, unde păgânii veniți la credință au primit Duhul Sfânt.

Păgânii, ca de exemplu, noi, anglo-saxonii, nu L-am așteptat atunci pe Mesia,

fiindcă eram idolatri, dar samaritenii și iudeii Îl așteptau. El vine numai acolo unde este așteptat. Să țineți minte aceasta în timpul adunărilor. El Se va întâlni numai cu cei care-L așteaptă.

Într-o zi, Isus S-a dus spre Galileea, și a trecut prin Samaria. Noi am văzut cum S-a făcut El cunoscut ca Mesia, dovedind evreilor semnul lui Mesia, dar pentru că ei L-au batjocorit, El a trebuit să treacă prin Samaria, pentru că și ei Îl așteptau pe Mesia. Astfel, pe la amiază a ajuns lângă o cetate numită Sihar.

Isus S-a așezat lângă o fântână aflată în afara porților cetății. Fântâna aceea mai există și astăzi și este o fântână publică. În vremea aceea, toți locuitorii cetății veneau să scoată apă de acolo. Nu era nici o pompă, ci apa era scoasă cu o găleată legată cu funia. Atunci aveau vase mari de lut, așa cum mai au și astăzi. Unele femei își pun cărți pe cap și se balansează în mers ca să arate cum se ține echilibrul. Ar trebui să vedeți odată cum poartă femeile din Orient un vas de lut de douăzeci și cinci de litri pe cap și câte un vas sau chiar două în mâini discutând unele cu altele. Sunt atât de sigure.

Pentru că era spre amiază, cam pe la ora unsprezece, Isus i-a trimis pe ucenici în oraș să cumpere ceva de mâncare.

În oraș locuia o femeie cu renume rău. Ea nu avea voie să meargă după apă împreună cu celelalte femei și din cauza aceasta a venit singură pe la amiază. Când a vrut să coboare găleata în fântână, ea a văzut un Bărbat care stătea lângă zid. El i-a zis: *„Femeie, dă-Mi să beau.”*

Între iudei și samariteni exista o despărțire rasială strictă, de aceea femeia a fost foarte surprinsă că un Bărbat ca El cerea apă de la o samariteană, pentru că iudeii și samaritenii nu aveau legături unii cu alții. Dar El a continuat: *„Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!”, tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”*

Ce a făcut El? Intra în legătură cu duhul acelei femei. El era un profet și au discutat despre închinare: dacă este mai bine ca oamenii să se închine la Ierusalim sau pe muntele acela, iar El i-a zis: „*Tatăl vrea închinători care să se închine în Duh și Adevăr.*”

El a vorbit cu femeia până când a ieșit la iveală necazul ei, partea ei slabă. Toți cei care citim Biblia, știm din Ioan 4 care este problema ei: că avusese mai mulți bărbați. Astfel, Isus i-a zis: „*Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici*”.

Femeia l-a răspuns: „N-am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat.

Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”

Priviți deosebirea dintre femeia aceea și preoții din zilele acelea. Ea i-a zis: „*Doamne, văd că ești proroc. De patru sute de ani nu s-a mai ridicat niciunul, dar atunci când Se va ridica Mesia, El ne va spune toate lucrurile.*” Este adevărat?

„...când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”

Și Isus i-a răspuns: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.”

El era un bărbat obișnuit de treizeci de ani, dar probabil arăta ca un bărbat de cincizeci de ani, pentru că în Ioan 8.57, iudeii i-au zis: „*N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam! Acum știm sigur că ai un duh rău.*”

Dar Isus le-a răspuns: „*Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.*”

Acolo stătea El, un bărbat tânăr a cărui barbă era probabil puțin încărunită din pricina lucrării Sale, pentru că trupul era slab. *„El n-avea nici o frumusețe care să atragă privirea,”* asemenea vechii perdele de piele. Dar în El era slava supranaturală, era Dumnezeu. Dumnezeu! Cine era El? Acolo El S-a făcut cunoscut ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că cunoștea gândurile inimii. Acesta era Cuvântul lui Dumnezeu; El era Cuvântul lui Dumnezeu!

Dar Cuvântul lui Dumnezeu are și acum același efect, pentru că El este Același ieri, azi și în veci. Înțelegeți aceasta? Puteți înțelege aceasta în inima și în gândurile voastre? Același ieri, azi și în veci.

Când a auzit aceasta, femeia a alergat în cetate și a zis: *„Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?”*

Acesta este semnul lui Mesia pentru iudei și samariteni. El nu privește la fața omului și este Același ieri, azi și în veci. Atunci se apropia de încheiere lucrarea lui Dumnezeu cu iudeii și samaritenii, iar acum este perioada de încheiere pentru națiuni. El S-a făcut cunoscut tot timpul din zilele reformatoarelor până acum, în zilele din urmă, când a făgăduit că Fiul omului Se descoperă și neamurilor, așa cum s-a întâmplat în zilele lui Avraam. El Se va întoarce din nou.

Aici s-ar putea spune foarte multe, dar vreau să mă grăbesc pentru că este deja ora nouă, iar dacă va fi cu voia Domnului, vom încheia la 9.30.

Priviți! Prorocul Zaharia a spus în capitolul 14.7: *„Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina.”* Aș vrea să privim puțin textul acesta. Nici un text din Scriptură nu poate fi desființat, ci totul trebuie să se împlinească.

De unde răsare soarele? Din est. Unde apune? În vest. Civilizația a mers odată cu soarele, și la fel Evanghelia. Înțelegeți aceasta? Noi suntem acum pe Coasta de

vest, iar dacă am merge mai departe, am ajunge din nou în est. Dincolo de Oceanul Pacific este estul, răsăritul, iar civilizația a mers în direcția soarelui. Între aceste două repere nu există nimic.

Evanghelia a traversat mările. Prin apostolul Pavel, Evanghelia a ajuns la Marea Mediterană, apoi a mers în Germania, din Germania în Anglia, și din Anglia peste Atlantic în Statele Unite, acum fiind ajunsă pe Coasta de vest, la Pacific.

Fiți atenți! Același soare care răsare în est, apune în vest. Același Duh Sfânt care S-a pogorât în ziua de Rusalii în răsărit, este astăzi aici. A fost o zi care nu poate fi numită zi; o zi cețoasă și ploioasă, ca cele din Kansas. Noi am avut suficientă lumină ca să ne atașăm la diferite biserici și comunități și să înaintăm puțin împreună cu ele, dar Domnul a spus că „*spre seară se va arăta lumina. Soarele va apărea din nou.*” În aceste zile din urmă, Duhul Sfânt Se întoarce în toată plinătatea puterii lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu Se face cunoscut.

Lucrarea Lui este asemenea unei piramide. Prima reformă i-a născut pe luterani, apoi a venit Wesley, iar mai târziu mișcarea pentecostală. Acum este rândul nostru. Când va veni din nou Piatra de Încheiere pe piramidă, această Piatră trebuie să se potrivească perfect cu toate celelalte. Totul va fi atât de desăvârșit, încât nici măcar o lamă nu va mai avea loc. Atât de desăvârșită va fi slujba din aceste zile din urmă.

Este așa cum este mâna voastră care este pozitivul, realitatea. Umbra ei este negativul. Una se mișcă în direcția celeilalte și în cele din urmă devin una. Același lucru se întâmplă cu Biserica: Mireasa și Hristos devin una, ca bărbatul cu soția lui. Mireasa se apropie de timpul sfârșitului, iar noi mai încercăm să trăim în lumina altui timp? El este Același ieri, azi și în veci, așa cum citim în Evrei 13.8.

Noi am fi putut trăi la fel de bine în epoca lui Luther. Dacă privim înapoi la această epocă, vedem clar că Luther a fost mesagerul epocii Sardes, timpul când a ieșit la suprafață calul negru, iar ceata rămasă intră înăuntru.

Timpul lui Wesley a fost epoca Filadelfia, o epocă a trezirilor puternice și a dragostei frățești adevărate. Noi am constatat că Wesley și-a ocupat locul exact așa cum a făgăduit Biblia.

Astăzi, Îl găsim exact acolo unde trebuie să fie. Acesta este ceasul, timpul în care trăim noi.

Fiți atenți! Grecii nu L-au putut recunoaște. De ce? Ei au spus: „*Noi vrem să-L vedem pe Isus!*” dar cu toate acestea nu L-au putut recunoaște din cauză că era învelit în templul omenesc; era Dumnezeu în chipul unui bărbat. Învelitoarea omenească i-a orbit și nu au putut înțelege.

Iudeii I-au spus: „*...Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.*” Dar El le-a răspuns: „*Dacă Legea a numit „dumnezei” pe aceia cărora le-a vorbit cuvântul lui Dumnezeu – și Scriptura nu poate fi desființată.*”

El, Fiul lui Dumnezeu, Răscumpărătorul, era toată plinătatea Cuvântului, a Cuvântului pentru ziua aceea. Dumnezeu însuși a venit pe acest pământ și a locuit într-un Om ca să ia moartea asupra Sa și să răscumpere totul. El, Pomul Vieții din grădina Eden, bărbatul, nu femeia, al doilea Adam, a murit și a fost îngropat pentru a readuce „frunzele” căzute la înviere. Amin! Câte s-ar mai putea spune despre aceasta! Am avea nevoie de ore în șir!

Acum am ajuns la punctul acesta. Neamurile nu L-au recunoscut atunci pentru că era ascuns într-un trup omenesc. Mă întreb dacă nu ni se întâmplă și nouă la fel. Mă întreb dacă nu facem aceeași greșală ca atunci, și nu-L recunoaștem. El, Cuvântul pentru epoca respectivă, S-a făcut cunoscut într-un trup omenesc, într-un Bărbat tânăr și fără școală. Biblia nu relatează nicăieri că El ar fi mers la vreo școală și nu avem nici un document despre apartenența Lui la vreo organizație. El nu avea nici o pregătire și nici un renume, ci dimpotrivă, a fost declarat „nebun și băutor de vin,” prieten al păcătoșilor, unul care vrea să întoarcă lumea pe dos. Despre mama Lui au spus că a rămas însărcinată cu un soldat și că ea L-a numit

„Fiul lui Dumnezeu.” Pentru ei, El era doar un galilean care S-a declarat singur proroc, dar Cuvântul a fost identificat, a fost făcut cunoscut, iar toți cei care L-au primit, au primit dreptul să devină copiii lui Dumnezeu. Așa este și astăzi dacă vedem această lucrare descoperită a Duhului Sfânt.

„...tuturor celor ce L-au primit..., le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.” (Ioan 1.12). Isus Hristos Se descoperă în fiecare generație, prin Cuvântul Său, ca fiind Același. Să ne plecăm capetele.

Prieteni creștini, haideți să ne oprim puțin și să meditam. Este acesta Adevărul sau este falsul? Ce este? Dacă este Adevărul, suntem datori cu toții față de Adevăr. Încotro mergem? Unde se sfârșește? Cum puteți fi încredințați că credeți corect? El a fost de la început Cuvântul, iar Cuvântul deosebește gândurile inimii. Așa s-a întâmplat prin proroci și la fel S-a întâmplat prin Hristos, iar El a făgăduit același lucru pentru zilele din urmă, pentru că El este Același ieri, azi și în veci.

Tată ceresc, pune Cuvântul Tău în inimile celor care sunt adunați în această seară, fiindcă recunoaștem, Doamne, că trăim în umbra venirii Tale. Umbra și realitatea se apropie tot mai mult, an de an. Astfel, vedem ce semne îngrozitoare vin: luna se preface în sânge; pretutindeni auzim despre cutremure; lumea întreagă este scuturată.

În ziua când Fiul lui Dumnezeu a fost respins oficial și răstignit, s-a cutremurat tot pământul. Acum, un grup mare care se numește Consiliul Mondial al Bisericilor, L-a respins oficial, așa cum s-a spus mai dinainte cu privire la această epocă a Bisericii din Laodicea. Acum, El stă afară, la ușa bisericilor, și bate pentru a fi lăsat să intre. Nu demult, a fost din nou un cutremur care a cutremurat națiunea aceasta și nu altele. Când Isus a fost respins oficial, s-a cutremurat întreaga lume. În seara aceasta, El este aici și ne cheamă din nou. El S-a făcut clar cunoscut ca Același ieri, azi și în veci.

Fie ca credincioșii să recunoască aceasta, și la fel bolnavii, Doamne. Ajută-i în

seara aceasta să fie în măsură să atingă haina Lui, ca atunci. Vindecă-i pe bolnavi și salvează-i pe cei pierduți, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

În ceea ce privește rândul de rugăciune, avem la dispoziție numai cincisprezece minute, dacă vrem să încheiem la timp. În ce mă privește, pot să vă spun un singur lucru: eu sunt om și cuvintele mele pot fi greșite, ca ale celorlalți oameni. În seara aceasta, eu am dovedit că fiecare proroc și toți ceilalți au făcut greșeli, dar Dumnezeu nu greșește niciodată.

Cuvântul Său este adevărul. Câți cred că El este Adevărul? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Credința mea este bazată pe acest fundament: pe sângele lui Isus Hristos, iar Isus este Cuvântul.

Cred că Billy a împărțit numere de rugăciune. Au fost împărțite numere de rugăciune? Dacă s-au împărțit, vom face un rând de rugăciune.

Cine are numărul unu pentru rândul de rugăciune? Cine are numărul unu? Tu de acolo? Nu. Cine are numărul unu? Poate nu le-a împărțit încă. O, numărul unu este aici! Bine. Cine are numărul unu să vină aici.

Cine are numerele doi, trei? Mai avem numai câteva minute. Acolo este cineva pe targă. Uitați-vă la numărul de rugăciune pe care-l are. Trei. Patru? Cine are numărul patru?

Fiul meu sau altcineva, vine și amestecă numerele înaintea oamenilor, după care le împarte. Odată, cineva a încercat să vândă numerele de rugăciune, de aceea le-am însemnat ca să nu poată fi vândute, și nimeni nu știe care număr va fi strigat. Eu nu încep niciodată de la un anumit număr, ci o fac la întâmplare. Voi o veți putea vedea în săptămâna aceasta, fiindcă voi chema numere de la început, mijloc și de la sfârșit. Noi împărțim în fiecare zi numere de rugăciune, pentru ca oamenii

să aibă șansa să fie chemați zilnic.

Unu, doi, trei, patru, cinci. Eu le strig unul după altul, ca nu cumva la sfârșit să mi se spună: „Nu mi-a spus nimeni că mi-ai strigat numărul!” Dacă cineva are număr de rugăciune, nu va mai primi altul.

Cine are numărul cinci? Unu, doi, trei, patru, cinci. Numărul cinci? Bine. Și acum, numărul șase până la unsprezece.

Priviți la cei din jur, poate este vreun surd printre noi. Uitați-vă la numărul vecinilor. Eu cred că sunt împărțite peste tot. Câte avem, Roy? Numără, te rog. Unsprezece? Și acum toți ce la doisprezece la cincisprezece. Bine. Ne oprim aici pentru că nu avem prea mult timp.

Câți nu au primit numere de rugăciune, dar cred că Dumnezeu îi va vindeca? Ridicați mâinile, vă rog. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Așa este corect. Vă rog să nu vă mai plimbați prin sală în următoarele zece sau cincisprezece, pentru că și voi aveți un duh.

Aș vrea să vă întreb ceva. Eu v-am spus și am citit din Scriptură că El este Același ieri, azi și în veci, și v-am arătat că în aceste zile din urmă trebuie să facă același lucru. Câți cred aceasta? Maleahi 4.5 și multe alte texte dovedesc că El Se va pogorî din nou și Se va face cunoscut printr-un mesaj profetic ca să întoarcă inimile copiilor la credința apostolică de la Rusalii.

Exact acest lucru urma să se întâmple. Nu înapoi la o mărturisire de credință dogmatică sectară, ci înapoi la credința originală. Noi credem aceasta din toată inima.

Unii dintre voi nu au numere de rugăciune, dar gândiți-vă: atât eu cât și voi suntem

robii Lui; Dumnezeu este în mine și în voi. Voi aveți probleme, iar eu sunt aici să vă slujesc, așa că, dacă ne unim, Dumnezeu va face aceasta.

Odată a venit o femeie. Aș vrea să vă arăt un alt text care este scris în Evanghelia după Ioan. Această femeie a avut o scurgere de sânge. Să acceptăm că ea nu a avut un număr de rugăciuni, dar dorea ca cineva să se roage pentru ea. Acolo s-au înghesuit atât de mulți încât ea nu a ajuns la rând. De aceea, s-a gândit: „Dacă aș putea să mă ating doar de poala hainei Lui și mă voi vindeca!” Câți cunosc această întâmplare? O, desigur! Ce a făcut femeia? Și-a făcut loc cu coatele prin mulțime și s-a atins de poala hainei Lui.

Hainele din Palestina erau lungi, iar din cauza prafului erau și murdare. Dacă ați atinge poala hainei unui bărbat, el nu ar simți absolut nimic. Cum este atunci cu poala unei haine lungi și grele, din Palestina, care atârna până jos la picioare? El nu a simțit fizic atingerea acelei femei.

Femeia a atins haina Lui și s-a retras. Să zicem că s-a dus și s-a așezat undeva. Ce s-a întâmplat atunci? Isus s-a oprit și a întrebat: „*Cine M-a atins?*”

Apostolul Petru a găsit întrebarea Lui cam ciudată, pentru că oamenii Îl înghesuiau din toate părțile. Din cauza aceasta a vrut să-L pună puțin la punct. Cu alte cuvinte, el voia să-l spună: „Uite cum Te ating cu toții! O să creadă că ceva nu este în ordine cu Tine, fiindcă toți încearcă să te atingă.”

Dar Isus i-a zis: „*Am simțit că din Mine a ieșit o putere.*”

Femeia a primit puterea de la El. El a privit în jur, a găsit-o și i-a spus ce boală a avut și ce i se întâmplase. Biblia spune că acum El este Marele Preot care simte cu slăbiciunile noastre. Dacă voi aveți aceeași credință în același Isus, se va întâmpla și cu voi la fel.

Acum stați în rugăciune. Rugați-vă! Nu vă îndoțiți, ci credeți din toată inima că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci și că El vă va dăruia aceste binecuvântări.

Tată, fie ca Duhul Sfânt să ne descopere Cuvântul care Se face cunoscut în trup omenesc, în trupul lor și în trupul meu. Dorim ca Cuvântul și făgăduința Evangheliei care a fost predicată în seara aceasta, să fie tălmăcită de Duhul Sfânt, pentru că El a promis că va fi cu noi. El este Același ieri, azi și în veci. Ne predăm Ție în Numele lui Isus Hristos, ca să confirmi Cuvântul Tău cu semne și minuni, așa cum ai făcut-o conform textului din Marcu 16. Amin.

Rugați-vă cu adevărat și nu mai umblați prin sală. Rămâneți liniștiți la locurile voastre, pentru că uneori alunecăm într-un conflict. Câți dintre cei prezenți sunt creștini născuți din nou? Pot să vă vad mâinile? Aceasta este bine, fiindcă înseamnă că știți despre ce vorbesc.

Aceasta este femeia? Doamna aceasta este prima din rândul de rugăciune. Bine. Câți știu și cred că eu și doamna aceasta nu ne cunoaștem? Bine. Este un tablou ca cel din Ioan 4, unde Isus S-a întâlnit cu femeia samariteană la fântână. Aici este un tablou asemănător. Și ea s-a întâlnit atunci pentru prima dată cu Domnul. Din câte îmi amintesc, aceasta este cu adevărat și prima noastră întâlnire, și suntem străini unul pentru altul. Este adevărat? Te rog ridică mâna să vadă și oamenii. Voi vedeți că acum ne întâlnim pentru prima dată.

Pentru că El este Același ieri, azi și în veci, voi vorbi cu femeia aceasta așa cum a făcut El cu femeia de la fântână, ca să afle dacă ea a făcut ceva sau ce nu era în ordine cu ea; ceva ce eu nu pot face de la mine. Eu n-am mai văzut-o niciodată și sunt pentru prima dată în orașul acesta. Faptul că nu o cunosc nu ar confirma că Isus este Același ieri, azi și în veci? Nu ați înțeles atunci că acest Cuvânt cunoaște gândurile inimii și că El este Același ieri, azi și în veci?

Aici sunt mâinile și Biblia mea. Eu n-am mai văzut-o niciodată pe femeia aceasta, dar Dumnezeu o cunoaște. Pentru mine este o necunoscută; nu știu despre ea mai

mult decât oricare străin de aici.

Eu nu o cunosc, dar El o cunoaște. El este Cuvântul, iar Cuvântul descoperă tainele inimii. Dacă ea a făcut ceva greșit și acest lucru nu este cunoscut, dacă nu l-a adus sub sângele Domnului, atunci i-o va spune El. El îi va spune și dacă este o credincioasă de formă. Îi va spune dacă este credincioasă; îi va spune dacă are o suferință trupească. Dacă ea este aici pentru altcineva, El îi va spune și aceasta. El poate să facă toate acestea pentru că este Dumnezeu și cunoaște toate lucrurile. Eu nu știu nimic. Femeia nu mă cunoaște pe mine și eu nu o cunosc pe ea. Dacă El descoperă ceva în felul acesta, veți afla că este același Cuvânt, pentru că Evrei 4.12 spune că Cuvântul descoperă tainele inimii. Cuvântul cunoaște starea fiecăruia.

Soră, dacă Dumnezeu Se va descoperi în seara aceasta, în timp ce stăm amândoi aici, vei înțelege că eu nu pot să fac așa ceva, ci trebuie să fie numai El. Aș vrea să vorbesc puțin cu tine, așa cum scrie în Cuvânt. Eu am predicat, dar acum vorbesc cu tine, așa cum a vorbit El cu femeia de la fântână. El a discutat cu ea până când i-a găsit necazul și problemele. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi care este necazul tău, vei ști dacă este adevărat sau nu.

Veți crede cu toții? O cunoaște cineva pe femeia aceasta? Ridicați mâna. Da, mulți o cunosc. Atunci este bine.

Fie ca Domnul să ne îngăduie aceasta, pentru că atunci nu vom avea doar Cuvântul predicat, ci Cuvântul făcut trup care pronunță lucruri și le descoperă. În Biblie nu scrie că vei sta aici și nici ce nu este în ordine cu tine, de ce ești aici sau ce ai făcut. Așa ceva nu scrie acolo. Dar Cuvântul vine și-l legitimează pe predicator, dovedind că acest Cuvânt și mesajul sunt adevărate. Prin aceasta, Dumnezeu confirmă că mesajul este adevărat, iar dacă mesajul este confirmat ca adevărat, înseamnă că și botezul cu Duhul Sfânt și Evanghelia deplină sunt adevărate.

Mai întâi de toate ești nervoasă, foarte nervoasă pentru ceva. Așa este. Ești îngrijorată și aceasta de un timp încoace. Este în legătură cu starea șoldului tău drept, fiindcă te temi că ai cancer. Toată partea dreaptă este afectată și asta îți provoacă dureri. Durerea s-a mutat și în zona stomacului. Dacă este adevărat, ridică mâna. Nu te teme, crede și El te va vindeca. Crezi? Bine, atunci du-te, mulțumește-i lui Dumnezeu pentru aceasta și fii sănătoasă. Domnul să te binecuvânteze. Aș vrea să-mi pun mâinile peste tine și să mă rog.

Credeți că El este Același ieri, azi și în veci?

Aici avem un tablou asemănător cu Isus și femeia samariteană: un alb și o femeie de culoare. Domnul a făcut-o să înțeleagă că nu mai există nici o deosebire rasială, pentru că El a murit pentru toți. Așa este. El a făcut ca toată spița de neam să se tragă din același sânge. Țara în care am crescut ne influențează culoarea pielii, dar aceasta nu are nimic a face cu interiorul nostru. Da, așa este.

Tu ești creștină, fiindcă simt foarte bine atitudinea ta pozitivă față de mine. Prin aceasta văd că ești credincioasă. Duhul tău a mărturisit aceasta. Este așa cum a spus El: *Iată un israelit în care nu este viclesug.*"

Văd că ești foarte bolnavă, iar din vizita medicală pe care ai făcut-o rezultă că ai cancer. Așa este. Crezi că El poate să-mi spună unde este localizat? Pe baza rezultatului medical, cancerul este în intestinul gros. Dacă este adevărat, ridică mâna. Acum știi că aici este Cineva care te cunoaște. Crezi că El te va vindeca? Dacă credința ta se poate apropia atât de mult de El încât să-l poți atinge haina, El Se poate descoperi ca atunci când a fost pe pământ și vei pleca vindecată și sănătoasă. Dacă ai putea crede! Soră este atât de simplu, fiindcă tot ce trebuie să faci este să crezi. Nu te îndoii.

Cred că suntem străini unul pentru altul și că nu ne cunoaștem. Dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Crezi că Dumnezeu poate să-mi descopere care este necazul tău? Crezi că El poate să-mi descopere problemele și necazurile fiecăruia

din cei prezenți aici? Crezi aceasta?

Câți din adunare cred aceasta? „Amin.”

Tu ce crezi despre aceasta? Crezi din toată inima? Atunci nu vei mai fi chinuită de problemele de la fiere. Am simțit că cineva se gândește că eu citesc gândurile oamenilor și am vrut să vă arăt că nu este adevărat.

Crezi că sunt slujitorul Lui? Din toată inima? Mulțumesc. Tu ești creștină. Desigur. Tu ești un credincios adevărat, nu unul care aderă. Ești o creștină adevărată. Desigur. Tu ești născută din nou. Crezi că Tatăl ceresc care ne cunoaște pe amândoi, poate să-mi descopere, ca frate al tău, care este necazul tău? „Desigur.” Văd că ai multe necazuri. Ai fost operată din pricina cancerului și ți s-a tăiat un sân. Dar a mai rămas din cancer. Crezi că de acum înainte vei fi sănătoasă? Treci pe aici și crede din toată inima. Dumnezeu să te binecuvânteze. Domnul Dumnezeu să te vindece.

Aveți credință și nu vă îndoiiți. Credeți din toată inima că El este Același ieri, azi și în veci.

Tu crezi, femeie? Și noi suntem doi străini unul pentru celălalt. Eu nu te cunosc pe tine și tu nu mă cunoști pe mine, dar Tatăl ceresc poate să-mi descopere dacă ai făcut ceva greșit, sau ceva ce ar fi trebuit să faci și nu ai făcut. Indiferent ce este, atunci vei crede că El este Același ieri, azi și în veci, fiindcă știi că numai El poate s-o facă, nu-i așa?

Îți face probleme o tumoare care este localizată la cap și ești îngrijorată din cauza aceasta. Așa este. Acum crezi că Isus Hristos te poate vindeca? Să ți se facă după credința ta. Du-te și crede. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. Crede și nu te îndoii și după ce pleci de aici. Crede simplu din toată inima.

Aveți credință și nu vă îndoșiți. Credeți din toată inima.

Stomacul tău ți-a creat probleme. Vrei să mănânci? Crede numai. Credință. Aceasta este tot ce-ți trebuie.

Cum îți merge? Și noi suntem străini. Noi nu ne cunoaștem, dar aici este Cineva, invizibil, ascuns printre noi. El știe care este necazul tău. Văd că încerci să umbli. Ai artrită. Crezi că El te poate vindeca? Du-te și crede. Dacă vei putea crede nu vei mai fi paralizată.

Ai mai multe suferințe. De multă vreme ai și o boală femeiască, dar cel mai important lucru pentru tine este să fii vindecată de artrită. Crezi că El te va vindeca? Du-te și crede. Mai mult nu trebuie, decât să crezi și să nu te îndoiești.

Și pentru tine sunt un străin. Văd că tot timpul apare în fața mea o altă femeie. Poate Dumnezeu îmi va descoperi ceva despre tine. Da, este o tumoare. Tu stai în fața unei operații. Femeia de pe targă are tot o tumoare care trebuie operată. Credeți din toată inima? Dacă credeți, Dumnezeu vă va vindeca pe amândouă. Pune mâinile peste ea. Aceasta este! Soră, ești vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Vedeți, prieteni, eu nu pot să explic aceasta. Să nu mă întrebați pentru că nu știu să vă explic. Este o presiune, o putere. Ce este o tumoare? Ceva ce a crescut undeva în trup. O aglomerare de celule. Ce sunteți voi? O aglomerare de celule. Ce este o tumoare? În Biblie este numită demon, ceva care te chinuiește, iar aici au fost două cazuri identice.

Vino, femeie. Și noi suntem doi străini unul pentru celălalt. Tu ai de multă vreme o suferință la stomac, un ulcer, iar din cauza aceasta ai probleme și cu dantura. Crezi că Isus Hristos te va vindeca? „Amin.” Atunci du-te, mănâncă-ți cina și crede din toată inima că Isus Hristos te va vindeca. Crede acum.

Și noi suntem străini unul față de celălalt. Unde locuiește Dumnezeu în om? În inima lui. Aceasta este cea care-ți provoacă dureri: inima, dar nu pentru că nu este Dumnezeu în ea. Trebuie să cedezi puțin loc credinței tale, pentru ca durerea din inima ta să fie vindecată. Du-te și crede din toată inima. Nu te îndoii. Du-te și crede.

Dacă crezi, toate lucrurile sunt posibile. Câți cred din toată inima? „Amin.” Credeți că Dumnezeu este aici ca să vă vindece? Cuvântul S-a făcut trup. Ce este aceasta? Nu depinde numai de credința mea, ci trebuie să credeți și voi. Femeia a crezut și s-a atins de poala hainei Lui.

Acolo stă un bărbat care mă privește. El are hernie și hemoroizi. Crezi că Dumnezeu te vindecă? Dacă da, poți avea lucrul pentru care te rogi.

Ceilalți cred că Dumnezeu îi vindecă pe bolnavi? Credeți că acest Cuvânt cunoaște și astăzi tainele inimii? Credeți aceasta? Bine. Timpul este mai târziu decât am crezut.

De ce credeți aceasta? Voi știți că Scriptura este prezentată cu claritate înaintea voastră. Nu vă lăsați opriți din pricina perdelei unui trup de carne, ci gândiți-vă că este Cuvântul făgăduit pentru astăzi. Câți înțeleg aceasta? Cuvântul făgăduinței. Nu știu câtă imitație ați văzut deja, dar Isus Hristos a făgăduit acest Cuvânt și este Adevărul. Vedeți, acesta este adevărul.

Nu a spus El în ultimele cuvinte înainte de a părăsi pământul și de a Se înălța la cer: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit, dar cine nu va crede, va fi osândit.*

„Iată semnele care îi vor însoți pe cei ce vor crede...”? Ați citit aceasta? Ce conținea ultima Lui însărcinare? „Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.” Câți știți că acesta este adevărul? „Amin.”

Fiecare dintre voi a ridicat mâna și ați mărturisit că sunteți credincioși. Acum nu vreți să vă puneți mâinile unii peste alții? Nu trebuie să mai continuăm pentru că știți că El este aici. Dacă sunteți credincioși, de ce nu vă puneți mâinile peste persoana de lângă voi și să vă rugați pentru ea? El nu a spus aceasta numai pentru mine, ci a spus-o pentru fiecare dintre voi. Acum credeți? Atunci spuneți: „Amin!” Aceasta este bine.

Să nu vă rugați pentru voi înșivă, pentru că cel care-și pune mâinile se roagă pentru voi. Fiecare să se roage pentru aproapele său, iar eu mă voi ruga pentru voi toți. Dacă veți putea crede cu toții, vom avea cele mai minunate timpuri pe care le-ați trăit vreodată.

Isus Hristos este aici să lumineze Biserica să recunoască faptul că dogmele, ismurile și denomițațiunile au înecat Cuvântul în aceste zile din urmă, iar Isus, Cuvântul, este scos afară. Dar voi vedeți că El vine din nou în mijlocul poporului Său și Se face cunoscut așa cum a făgăduit: „*În zilele din urmă când Se va descoperi Fiul omului...*” El S-a descoperit prin botez; El S-a descoperit prin vindecarea divină și este aici în ultima Sa însușire. Gândiți-vă că acesta a fost ultimul eveniment din viața lui Avraam înainte de căderea focului care a judecat lumea păgână și înainte de venirea fiului făgăduit, a lui Isaac. Acesta este ultimul semn pe care îl va vedea biserica creștină până la arătarea Domnului Isus. Dacă Dumnezeu mi-a făcut trecere înaintea voastră, atunci credeți-mă în Numele Domnului: în Biblie nu mai este nimic care se lasă așteptat decât primirea semnului fiarei pentru unii și a Pечеții lui Dumnezeu pentru alții.

Rugați-vă pentru persoana de lângă voi. Eu am privit în jur să văd dacă sunt neputincioși, dar nu am văzut niciunul. Acolo este o targă, dar cred că s-a întâmplat deja ceva. Bine. Acum puneți-vă mâinile unii peste alții și rugați-vă.

Isuse scump, Tu, marele și neprihănitul Fiu al Dumnezeului celui viu, care ești astăzi aici în chipul Duhului Sfânt: Tu Ți-ai schimbat înfățișarea, Te-ai pogorât jos și ai descoperit Cuvântul Tău aici, într-un chip de om. Bărbați și femei din toate categoriile sunt dovada că Tu mai trăiești și că ești Același ieri, azi și în veci.

Doamne Isuse, noi suntem aici, în acest mare oraș, Topeka. Suntem aici, uniți cu toți copiii Tăi și Te rugăm să confirmi Cuvântul Tău, după ce Te-ai descoperit atât de puternic printre noi, așa cum ai spus în porunca misionară pe care ai dat-o: „*Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.*” Oamenii care mărturisesc că sunt născuți din nou prin Duhul, își pun mâinile unii peste alții pentru a se identifica împreună, cu Cuvântul Tău și cu porunca Ta misionară.

Satan, tu nu mai poți să-i reții pe acești oameni bolnavi, pentru că ei s-au supus Cuvântului lui Dumnezeu. Ieși afară din ei, indiferent prin ce boală stăpânești trupul lor! Nu-i mai chinui și eliberează-i în seara aceasta! Ca slujitori ai lui Dumnezeu însărcinați să aducem confirmarea Cuvântului, îți poruncim în Numele Dumnezeului celui viu, în Numele lui Isus Hristos care este Cuvântul făcut trup printre noi, să ieși din acești oameni bolnavi și să-i eliberezi pe baza poruncii pe care a dat-o Isus Hristos, și pentru gloria Împărăției lui Dumnezeu. Amin.

Toți cei ce cred și acceptă vindecarea fără nici o umbră de îndoială, care poartă înăuntrul lor slava supranaturală și cunosc Cuvântul făgăduit în care ne vom adânci în săptămâna aceasta, și pe care Îl vedeți împlinindu-se înaintea voastră, să ne ridicăm și să spunem: *Accept chiar acum vindecarea mea și cred că Isus Hristos m-a vindecat. O cred din toată inima mea și o primesc în Numele lui Isus Hristos.*” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Ridicați mâinile și mulțumiți-i fiecare în felul lui, pentru vindecarea voastră. Amin.

- Amin -